

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115217310
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115217310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: V.. S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXA, XXX XX I., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Eva Hlaváčová, s.r.o., so sídlom Farská 12, 94901 Nitra, proti žalovanému: R.. B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, I., o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12C/304/2015-220 zo dňa 05.06.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcich výrokoch I. až VIII. m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom IX. výroku, týkajúcom sa nepriznania nemajetkovej ujmy 10.000 eur, p o t v r d z u j e .

Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol, že:

I. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 23.10.2014 adresované na Okresný súd v Nitre ku sp. zn. 11P/196/2014:

"...moju exmanželku som zobral z ulice..."

"„nie však V.. S. Y., o ktorej morálnych a genetických kvalitách som už čo - to vedel..."

"... že môj syn je ako dieťa v živote zanedbávaný a duchovne odstrčený..."

"...A peniaze? Asi zabudla, že ja som spoznal jej dcéru ako študentku, ktorá mala jedny nohavice a jedno tričko. Ako som už napísal, matka jej neposkytla nielen jedinú mzdu v kancelárii, kde zadarmo robila 5 rokov, ale ani len drobné počas štúdia. Jej dcéra bola medzi spolužiakmi sociálny prípad. Dcéra S. K. nedostala do výbavy od matky nič! Okrem súpravy hrncov od krstných rodičom nedostala ani vankúš či paplón, neodstala ani uterák či utierku na riad. Promovala v šatách, na ktoré som dal látku a ktoré si nechala ušiť kamarátke...."

"..Ak klame advokát pred súdom svojvoľne, tak ako bežne klame i vo svojom osobnom živote, pretože takto ho doma vychovali a je to súčasťou jeho mentálnej výbavy a takto ho aj naďalej formovalo prostredie, dopúšťa sa porušenia príslušných predpisov a stanov komory a nie je hoden talára.."

"... Ak môže niekto, kto má právne vzdelanie, advokátsku licenciu a spôsobilosť zastupovať pred súdom a klamať tak, ako klame pred týmto súdom V.. S. Y. zastúpená JUDr. Evou Hlaváčovou, je

to premyslené a simultánne organizované spolupáchateľstvo. Je to pohrdanie týmto súdom a jeho úmyselné zavádzanie..."

"...Namietam rovnosť zbraní pred súdom, kde mám čeliť podvodnému ataku dvoch advokátov, matky a jej dcéry, kde jedna klame, a druhá sa hodí do role mŕtveho chrobáka a má čas aj priestor pripraviť sa na súd v klude a venovať sa meritu prejednávanej veci a mať tak zvýhodnenie pri nečakaných zvratoch v dôkaznom bremene..."

"... Je samozrejmé, že túto moju skúsenosť postupujem na vedomie predsedovi Okresného súdu v Nitre a rovnako aj predsedovi Krajského súdu v Nitre. Spôsoby Evy Hlaváčovej a jej pochybnej s.r.o. sa predsa musia používať i v iných právnych sporoch, bezprávie páchať i na iných ľuďoch a uskrtniť sa s konštatovaním, že je súd podplatený nestačí..."

"... I tu si dovoľujem podotknúť, že JUDr. Eva Hlaváčová už Slovenskú advokátsku komoru a jej kármu komisiu v poslednom období raz podviedla, keď pred členov kárnej komisie postavila ako vinníka svoju dcéru - spoločníčku v s.r.o., ktorá mala byť aj disciplinárne riešená. Udialo sa tak po nejakom prehranom spore na východe Slovenska, kde na ňu protistrana podala protest. Aj tu, spôsobmi jej vlastnými, presadzovala svojskú spravodlivosť nezákonnými postupmi, v prospech rodiny R. K., za to jej hrozilo dokonca vylúčenie z komory. Podobne ako zneužila svojho zaťa vo svojej majetkovej chamtivosti v roku 1996, podobne podhodila pred kármu komisiu SAK i svoju dcéru, ktorá v polohe bieleho koňa čelila disciplinárnemu stíhaniu, aby zachránila svojej nespratnej a nafúkanej matke členstvo v prestížnej stavovskej organizácii. Samotnú organizáciu taktó podviedli a poškodili obe spoločníčky v jedinej s.r.o. Som presvedčený, že prešetrením tohto podvodu pôvodne žalujúca strana zistí a dokáže, kto sa ako správal a kto prekročil nielen svoje právomoci, ale aj istú hranicu prípustnosti, ktorú je schopná Slovenská advokátska komora tolerovať...."

žalobkyni ospravedlňujem.

II. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 21.1.2015 adresované na Okresný súd Nitra ku sp.zn. 11P/196/2014 označený ako vyjadrenie k dôkazom prevedeným na hlavnom pojednávaní zo dňa 7.1.2015:

"... Žiaden byt na Farskej ulici nedostala V.. Y. od JUDr. Hlaváčovej darom. Tento byt musela riadne zaplatiť a dokonca po tom, čo na ňu urobila vlastná matka podraz. Ten byt moja manželka nikdy nechcela. Po tom byte túžila nenásytná Eva Hlaváčová (pôvodný nájomník bytu, zamestnanec Službytu pán W. zostal s manželkou a dvoma malými deťmi na ulici). Robila si naň nárok ako spoluvlastníčka budovy, majúca prednostné právo odkúpenia bytu od bytového podniku, ktorý kedysi podvodom a majetkovými machináciami, ako zastupujúca právnička Bytového podniku, neskôr premenovaného na Službyt, pripravila mesto Nitra o predmetnú budovu na Farskej ulici (podobne ako kaštieľ v Beladiciach) 70 000 Sk bola kúpna cena za túto budovu, teda čosi ako 1 Sk za kaštieľ v Beladiciach..."

"...V.. Y. klame každým druhým slovom a v spleti týchto klamstiev sama stráca orientáciu, pretože si nepamätá čo kedy, kde a pred kým povedala a kedy hovorila pravdu. Avšak v čase, keď bola vyzvaná, aby za byt, na ktorý mala ako spoluvlastníčka budovy predkupné právo, riadne zaplatila (časť budovy už bola zrejme v dobrej viere na jej mene), pretože si naň uplatnila nárok a na účte mala nulu, musela za byt zaplatiť, nakoľko sa o ňu začala zaujímať exekútorská kancelária...."

žalobkyni ospravedlňujem.

III. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 21.1.2015 adresované na Okresný súd Nitra ku sp.zn. 11P/196/2014-143 označený ako odpoveď na list zo dňa 22.12.2014 :

"V.. Y. sa na povel svojej nenásytnej matky snaží trestať mňa a obe pritom trestajú nevinné dieťa. Aj keď sa zdá, že toto vyjadrenie vybočuje z merita prejednávanej veci, ubezpečujem súd, že tomu tak nie je. Už samotný úvod podanej žiadosti (druhá veta v bode II.) začína klamstvom, kde navrhovateľka uvádza, že mi darovala pozemok. Dokonca v dobrej viere! Pozemok, ktorý som riadne kúpil a mám od toho doklady, a ktoré som už aj predložil súdu v inom konaní..."

žalobkyni ospravedlňujem.

IV. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp.zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 2.2.2015 adresované na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014-143 označený ako pokračovanie vo vyjadrení zo dňa 21.1.2015 :

"..Takže 37 000 € uvedených v DP za rok 2013 je príjem V.. Y., ktorá síce na materskej dovolenke navonok je, ale nič jej nebráni sporadicky chodiť do kancelárie, preberať veci a klamať klientov o svojich kvalitách. I napriek tomu, že výkon advokácie má pozastavený a právu namiesto nej na škodu klientov vykonávajú právnici, ktorí nie sú vo svojom fachu ani len zorientovaní."

"...Ak zrátam teda mzdy koncipientov, odpisy z automobilov, značné poplatky ušetrené ročne na Advokátskej komore a príjmy bez vystavených faktúr a príjmových dokladov, je z čoho platiť luxus a drahé automobily. Aj polročné pobyty pri mori či rybolovy pána Y., o. i. v Nórsku. A nielen to, je z čoho financovať aj politické strany a sponzorovať hokejové kluby. Pokiaľ synovi pána Y. F. navrhovateľka ochotne zaplatila pobyt v hokejovom klube v USA, môj syn chodí na kolobežke zavčasu ráno a neskoro večer do kostola miništrovať."

"..Dňa 7.1.2015 na hlavnom pojednávaní V.. S. Y. prehlásila, že vozidlo BMW X5 má požičané z firmy svojej mamy, pretože na ňom vozí deti. A dokonca, že pohonné hmoty do tohto auta platia z manželovej, teda spoločnej s.r.o. Opäť môžem len konštatovať, že obe spoločnosti s ručením obmedzeným sú zrelé na hĺbkovú daňovú kontrolu, pretože obe sa dopúšťajú krátenia priamych i nepriamych daní...."

"...Navrhovateľka nepredkladá náklady za nálepku na oko môjho syna vo výške 0,8 € v kontraste s tisícovými nákladmi na uskladnenie pupočníkovej krvi navrhovateľky, s ktorou ani ja a ani môj syn nemáme vôbec nič spoločné. A predstiera chudobu, ako žije 6 ľudí zo 100€ mesačne. Je to potupné a nehanebné. A čierne BMW X5? Bolo zakúpené v Taliansku za 22 000€, zaplatené v hotovosti a napísané na advokátsku kanceláriu...."

žalobkyni ospravedlňujem.

V. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni, na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny - Mgr. Stanislav Ivanička riaditeľ a na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 18.2.2015 adresované na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny - Mgr. Stanislav Ivanička riaditeľ

"...Naopak voči postojom v otázkach výchovy a starostlivosti matky o chlapca som ako otec voči nej vzniesol celú radu výhrad vrátane vážneho zdravotného poškodenia zapríčineného nevšímavosťou matky, ktorému sa dalo predísť, ako aj to, že okrem konkurzného účtu zdefraudovala aj úspory môjho syna nadobudnuté prenájmom nehnuteľnosti, ktorému som na neho previedol, keď mal 3 roky...."

"...Do akej opatery zveril súd môjho syna, keď jeho opatrovníkovi nevedí, že synove úspory sa vyparili v luxusnom živote pána Y. a jeho manželky ? Do akej opatery súd zveril môjho syna, keď opatrovníkovi nevedí, že až v 9. roku života jeho matka zistila, že na pravé oko dieťa vidí len na 20 %?. Akú opateru prezentuje UPSVaR Nitra v mene W.. Z., ktorej nevedí, že I. Z. sa stal psychiatrickým pacientom až po upozornení vedenia školy v januári 2014 teda v trinástom roku života?..."

"...Štatútom a základom činnosti ÚPSVaR vypláva zo zákona povinnosť hájiť práva maloletého dieťaťa, nie jeho rodičov, či partikulárne záujmy okresných papalášov. V tomto prípade dieťaťa, ktoré sa stalo rukojemníkom vlastnej matky a jej nenásytnej rodiny. Nielen rodiny matky, rovnako aj rodiny starej matky...."

"...Ak Mgr. Z. pokladá za slušnosť mlčať tam, kde Vás osočujú či obviňujú z neslušnosti, nezostáva Vám iné než s jej názorom nesúhlasiť. Pretože V.. Y. klame vo vlastnej rodine, klame pred priateľmi i priateľkami, klame na úradoch, pred súdom. Klame rada a všade, pretože klamstvo je jediným jej vyjadrovacím prostriedkom ako na seba upozorniť..."

"...W.. Z. zabudla napísať, že v záujme chlapca, ktorému vlastná matka svojou nevšímavosťou zdravotne poškodila nielen na zraku, ale aj na psychike, ktorého vlastná matka pripravila o úspory pochádzajúce z prenájmu nehnuteľnosti, ktorú kedysi dostal od otca..."

"...Upozornil som W.. Z. a B.., X., že dnes sú rukojemníkmi psychického násillia a teroru i dospelí ľudia, sexuálne či inak zotročovaní a vydieraní, aj napriek tomu, že policajná stanica či pomoc je na dosah ruky. Som presvedčený, že môj syn je obeťou psychologickkej šikany a vydierania, ktoré na ňom pácha predovšetkým jeho vlastná matka. A to akosi zabudli napísať do toho prázdneho, môjmu synovi nie prospešného zápisu...."

žalobkyni ospravedlňujem.

VI. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 22.5.2015 adresované na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 pod poradovým číslom 202

"...Toto základné nariadenie lekára matka dieťaťa ignoruje, pretože ho odovzdala ako nástroj človeku s kriminálnym myslením i konaním...."

"...A V.. S. Y.? Tá za výdatnej pomoci svojej matky vychováva z vlastného dieťaťa budúceho samovraha...."

žalobkyni ospravedlňujem.

VII. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 15.6.2015 vedené pod poradovým číslom 335 adresované na Okresný súd Nitra ku sp. zn. 11P/196/2014

"... alebo si myslíš, že jej prejde každá špinavosť ako jej matke?"

"...V.. Y. hrubo porušila výsady a práva advokáta..."

žalobkyni ospravedlňujem.

VIII. Žalovaný je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaslať žalobkyni a na Okresný súd Nitra ku sp.zn. 11P/196/2014 ospravedlňujúci list, v ktorom uvedie nasledovné:

Ja R.. B. Z. sa za výroky v liste zo dňa 30.7.2015 adresované na Okresný súd Nitra ku sp.zn. 11P/196/2015 vedené pod poradovým číslom 344-356

"...Za to, že som napísal súdu pravdu, že navrhovateľka a jej PZ sú ľudia a advokáti s kriminálnym myslením, utŕham údajne na ich cti. Ako môžem utŕhať na cti ľuďom, ktorí v mene Slovenskej advokátskej komory pred súdom klamú a správajú sa pred súdom akoby nemali na sebe talár, ale montérkový prešívak? Kto spomedzi šiestich tisícov advokátov v Slovenskej republike si dovoľuje tak bezočivo klamať pred súdom?..."

"...To, že dnes 10 rokov po majetkovom vyporiadaní JUDr. Hlaváčová a JUDr. Y. regrútujú svedkov z vlastnej výplatnej listiny a otvárajú majetkové nároky voči mne nesvedčí len o ich neserióznosti, ale svedčí to predovšetkým o ich pochybnom právnom povedomí hraničiacom až k neúčte voči súdu. Totiž všetky bláboly pochádzajúce z predložených svedectiev nie sú meritom prejednávanej veci /// V.. Y. a jej právna zástupkyňa JUDr. Hlaváčová sú advokátky a pri elementárnej účte nielen voči tomuto súdu, ale voči každému súdu a jeho činnosti by sa nemali pred ním správať ako primitívi a už vôbec nie ako právni analfabeti. Čo majú tieto výpovede spoločné s prejudiciálnou otázkou súdu?..."

"...Na margo toho tiež pripomínam, že dňa 06.03.2003 som mojej manželke požičal na nákup luxusného auta 900 000 Sk, ktoré mi nikdy nevrátila. Uzatvárali sme s ním majetkové vysporiadanie v roku 2005 a nemienim tu zachádzať do detailov. Chcel som to mať za sebou a bol som viac než veľkorysý. Odpustil som jej dlh vo výške viac než pol milióna korún. Moja manželka mi splatila len nepatrnú čiastku a až do rozvodu a vysporiadania po rozvode bola v hlbokom mínuse. O tom by mali svedčiť aj jej bežné účty. Dôkaz, jej prehlásenie o dlhu je pripojený v zozname dôkazov odovzdanom súdu 12.06.2015. A pokiaľ moja manželka uvedených 80.000 Sk naozaj zaplatila, potom sme za uvedenú nehnuteľnosť zaplatili 160.000 Sk a 80.000 Sk išlo bokom do vrecka JUDr. Eve Hlaváčovej..."

"...ako jeho deklarovaná nevlastná matka poškodzuje a okráda advokátsku komoru o ročné poplatky a štát na odvodoch na poisťovní, F. Y. je v rozlete svojho života svojou macochou vedený ku podobným skutkom, ktoré netoleruje žiadna spoločnosť. A V.. S. Y. o tomto všetkom nielenže vie, ale to aj organizuje, pretože ona je ten, kto v rodine rozkazuje..."

"...Nemienim tu rozvádzať, koľko stálo ustajnenie dvoch naozajstných koňov JUDr. Evy Hlaváčovej, jedného v Tekove, druhého na Agrokomplexe, ktoré si nechala platiť od vlastnej dcéry v minulosti. Málokto vedel, že známa tvár z relácie Smotánka, ktorá vždy musela niečím ohurovať sa nehanbila vyciaviť svoju dcéru bez príjmov, ktorá ustajnenie jej koňov platila približne 13 rokov..."

"...Zaplatil som 700 € za operáciu, ako je deklarované na bankovom výpise. To, že operácia stála len 500 € sa dozvedám dodatočne. Vychádza mi z toho len to, že na mne matka dieťaťa zarobila. Neprekvapuje ma to. Klamala ma po celý život. Pretože takto ju vychovala jej matka, ako sama už v niektorom vo svojich podaní raz napísala. Klamala vo všetkom a všade a jediné čo ma najviac trápi je, že JUDr. Y. klame v súdnej sieni. Pre JUDr. Y. a jej matku a PZ nie je nič posvätné. Keby som bol niekedy v minulosti vedel, že tieto dve advokátske veličiny klamú pred súdom, ako svedok R.. R. U. v kauze H., kde mali byť na základe jeho krivej výpovedi pred súdom popravení traja nevinní ľudia, nebol by som si s S. L. nikdy ani len sadol za jeden stôl, tobôž nie s ňou splodil dieťa a zobral si ju za ženu..."

"...Je pravdou, že som synovi na 1. sv. prijímanie nič nekúpil, ale neukradol som mu z úspor 70.000 C, ako mu ukradla jeho matka, ani 70.000 Sk, ktoré jeho matke zase nevrátila jej matka...."

"...Bol by som rád, keby súd dotazoval rodinu s deklarováým rozpočtom 165 € na hlavu, koľko rokov sponzorovali túto politickú stranu a aké sumy jej podarovali a z ktorých bankových účtov boli ich finančné prostriedky prevedené. Môžem prehlásiť, že sa tu jedná podľa môjho názoru opäť len o sprostý podvod. Manželia Y. tu vystupujú s veľkou pravdepodobnosťou ako biele kone, pretože stav ich majetku mi bol v tom čase známy. S pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou môžem rovnako prehlásiť, že tieto tzv. dary sú evidované len fiktívnymi dokladmi a nie relevantnými dôkazmi, akými sú výpisy z bankových účtov..."

"...Nakoľko som po celý svoj život svoje príjmy zodpovedne priznával a zdaňoval, bol som V.. S. Y. požiadaný, aby som Slobodnému fóru vystavil doklad na čo najvyššiu sumu (myslím, že sa jednalo o 1.000.000 Sk), ktorá mala byť deklarovaná ako dar sponzora a sympatizanta strane, kde jej matka vykonávala funkciu podpredsedníčky a šéfkou krajskej organizácie. Takýto doklad som im však nikdy nevystavil. To, že JUDr. Hlaváčová potrebovala nie peniaze, ale len doklad ma neprekvapilo. Len utvrdilo o tom, čo som už o nej dávno vedel. Od jej dcéry, ktorá bola v tom čase šéfkou Okresnej organizácie SF som sa dozvedel, že peňazí majú koľko len chcú. Bolo mi jasné, že tieto peniaze mohli pochádzať len z podvodov. Či to boli podvody na DPH, alebo za nejaké iné ukradnuté pozemky, mi známe nie je..."

"...Mojou obranou v tomto konaní nie je tie peniaze synovi nedať, veď komu ich dám, ak nie vlastným deťom. Mojou obranou v tomto konaní je poukázať na protistranu s kriminálnym myslením, ktorá síce oblieka talár, ale v mene ušľachtilých cieľov sa pokúša drancovať a parazitovať na nezletilom chudákovi, ktorý je navyše psychiatrickým pacientom. Eva Hlaváčová sa rozhodla ma trestať i za cenu, že trestá nevinného chlapca, ktorý za nič nemôže. Jeho matka jej pri tom sekunduje, namiesto toho, aby svoje bezbranné dieťa chránila. Eva Hlaváčová vie, že nie ja potrebujem syna, ale syn mňa a teraz najviac..."

"...Môj syn, ktorý je medzi svojimi spoluvrstovníkmi úplne sám, ktorého nie je schopná ochrániť ani v spoločnosti, ale ani v rodine jeho vlastná matka, si to zaslúži..."

"...Pokiaľ súd nenariadi môjmu synovi účinnú právnu ochranu, výživné, ktoré na neho zaplatím mu navrhovateľka s jej matkou ukradnú. Presne tak, ako mu jeho vlastná matka ukradla nájomné z jeho prenajatej nehnuteľnosti..."

"...P. Y., ktorá sa po tomto meste vyváža na čiernom BMW X5, po kdekcom cholerický vytrubuje a ukazuje mu prostredníky, naučila p. Y. podnikáť vo veľkom..."

"...Ich začiatky boli ťažké. Predávali po domoch šmejdy - bezcenné práce prášky v krabiciach Ariel. Predali dva stavebné pozemky bez náležitej prístupovej cesty. Skorumpovali zamestnanca multimiliardovej firmy s liekmi, aby od nich nakupoval tovar, čím im zabezpečil vzostup, rast a rozbeh ich vlastnej firmy. Ako odmenu mu za to ponúkli akúsi tichú spoluúčasť vo svojej vlastnej firme. Samozrejme právnický premyslenú, na hlinených nohách, akú dokáže lúzer. Keď sa po krátkom čase ich zamestnanec-spoločník, ktorý sedel na dvoch stoličkách v konflikte záujmov ako hrom, nepodriadil rozkazom p. Y., vyhodili ho na ulicu a ešte aj napráskali majiteľovi pôvodnej veľkoobchodnej spoločnosti. Oznamili mu konflikt záujmov s dovetkom, akú škodnú šatí a živí. Ako skončil ich priateľ v tejto obrovskej firme som sa nedozvedel. To, že p. V.. Y. s manželom napráskali aj samí seba a urobili zo seba úplných hlupákov im vôbec nevadilo. Hlavné bolo, že svojho poddaného potrestali. Za krajne nechutných podmienok odo mňa vymámili 2.000 €, z ktorých mi dodnes polovicu nevrátili. (Keď som im napísal predžalobnú výzvu, neodpovedal mi nik iný, než Eva Hlaváčová. Oznamila mi, že bude svoju dcéru právne zastupovať.) Hneď na to si kúpili spomínané BMW, ktoré prihlásili na jednu zo šuflíkových firiem svojej matky, aby podvod nebol až natoľko okatý. Vlastné peniaze si musím dnes vymáhať cestou súdu. V už priemyselnom objekte údajne odkúpili a hodili na niekoho vlastníctvo pozemku pod prístupovou cestou a jestvujúcim majiteľom ďalších nehnuteľností poslali pozdravy o budúcich príspevkoch na opravy a údržbu. Zdefraudovali účet konkurzného správcu a peniaze minuli pre vlastnú potrebu.

"...Či sú peniaze na účte mojom, alebo synovom by malo byť z hľadiska jeho potrieb jedno, pokiaľ uvažujeme v priestore čestného, poctivého a slušného myslenia. Ale toto myslenie v rodine Evy Hlaváčovej a S. Y. nie je. Nie je teda ani možné, aby po doposiaľ prevedených dôkazoch účet môjho syna spravovali Y. s Hlaváčovou, alebo nimi nastrčená tretia osoba..."

"...Neviem na akej materskej dovolenke sedí doma V.. Y., keď jej dcéra už dva roky navštevuje materskú školu a od septembra bude žiačkou Základnej školy. Pritom V.. Y. normálne pracuje a systematicky spolu so svojou matkou roky okrádajú nielen Slovenskú advokátsku komoru na advokátskych licenciách a poplatkoch, ale aj štát na priamych a nepriamych daniach. "

žalobkyni ospravedlňujem.

Vo zvyšnej časti, týkajúcej sa určenia, že výroky žalovaného uvedené v listoch sú nepravdivé a písané účelovo, ako aj zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur, súd žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenie § 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z.

Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“) tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu, pretože každá z nich mala len čiastočný úspech.

2. Po vykonaní dokazovania súd urobil záver, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná. Uviedol, že medzi stranami sporu prebieha na Okresnom súde Nitra konanie pod sp. zn. 11P/196/2014 o úprave práv a povinností k ich maloletému synovi I., nar. XX.XX.XXXX. Žalovaný do tohto spisu opakovane zasielal svoje písomné vyjadrenia - listy, konkrétne dňa 23.10.2014, 21.01.2015, 02.02.2015, 18.02.2015, 22.05.2015, 15.06.2015, 30.07.2015. Keďže on tieto skutočnosti nepoprel, súd ich v zmysle § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“) považoval za nesporné. Žalovaný písanie listov potvrdil a trval na ich obsahu. Súd preto podľa § 186 ods. 2 CSP vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu ohľadne existencie listov, ich obsahu ako aj toho, kto bol ich pisateľom, pretože neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Jediné rozporné tvrdenie strán sporu sa týkalo listu zo dňa 18.02.2015, o ktorom žalobkyňa tvrdila, že ho žalovaný zasielal aj riaditeľovi ÚPSVaR, čo žalovaný poprel, avšak z predloženého listu, na ktorom je v záhlaví uvedené komu je adresovaný, jednoznačne vyplýva, že bol adresovaný aj riaditeľovi ÚPSVaR Nitra. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom môžu byť aj pravdivé tvrdenia, ktoré sa dotýkajú intímnej sféry života občana, pretože tie sú tiež chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Právo na ochranu osobnosti (tzv. osobnostné právo) prináleží každej fyzickej osobe. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následku, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Konanie žalovaného súd považoval za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne spôsobilý privodiť jej ujmu osobnosti človeka. Žalobkyňa tak ako každý človek má podľa § 11 Občianskeho zákonníka právo na ochranu svojej osobnosti, svojho súkromia, pričom právo na ochranu súkromia zahŕňa široký rozsah života človeka - právo na ochranu intímneho života, citového života, priateľských vzťahov, rodinných vzťahov a podobne, do ktorého jej žalovaný svojim konaním zasiahol. V konaní bolo preukázané, že žalovaný počas trvania súdneho konania, vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/196/2014, písal listy s obsahom, ktorý z nich vyplýva. Ide o listy zo dňa 23.10.2014, 21.01.2015, 02.02.2015, 18.02.2015, 22.05.2015, 15.06.2015 a 30.07.2015, ktoré zaslal Okresnému súdu Nitra do konania vedeného pod sp. zn. 11P/196/2014, a list zo dňa 18.02.2015 zaslal aj riaditeľovi ÚPSVaR Nitra.

3. Vzhľadom na obsah a znenie týchto listov súd dospel k záveru, že žalovaný svojim konaním neoprávnenne zasiahol výrazným spôsobom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť žalobkyňi ujmu na právach chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka (rozsudok NS SSR sp. zn. 1Cz 32/78). Zásah do osobnostných práv žalobkyne dosahoval takú intenzitu, ktorá požíva právnu ochranu podľa citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa sa vyjadрила, že listy písané žalovaným sa jej dotýkajú, hanbí sa, pociťuje ich veľmi zle, netýkajú sa len jej osoby, ale aj jej rodiny, manžela a detí. Preto súd jej žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaslať ospravedlňujúce listy. Listy žalovaného s ohľadom na ich obsah súd vyhodnotil ako neprimerané, prekračujúce medze vecnosti a slušnosti. Uviedol že, žalovaný má právo na svoj názor, má právo vyjadriť sa k veci, ku konaniu a aj k osobe žalobkyne, ale jeho vyjadrenia by mali byť primerané čo do obsahu aj formy, to platí aj pre používané výrazy, formulácie a slovné spojenia, konštruktívne a vecné k meritu veci, ku konaniu ohľadne maloletého. Listy žalovaného však skôr napíňajú skutkovú podstatu ohovárania, zahanbenia žalobkyne, urážky, priam až škandalizáciu jej osoby a vôbec v nich nejde o oprávnenú kritiku.

4. Žalobkyňa žiadala, aby súd určil, že výroky žalovaného uvedené v listoch, sú nepravdivé a písané účelovo, v tejto časti však súd žalobu zamietol. Zamietnutie odôvodnil tým, že podstatou sporu o ochranu osobnosti nie je skúmať, či skutočnosti písané v listoch sú pravdivé alebo nepravdivé. Podstatou sporu je zistiť, či ide o neoprávnený zásah do práv chránených § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom neoprávneným zásahom môže byť zásadne každé nepravdivé tvrdenie a obvinenie, ale aj pravdivé tvrdenie, ktoré sa dotýka intímnej sféry života občana. Súd bol toho názoru, že konanie žalovaného bolo objektívne spôsobilé vyvolať ohrozenie, prípadne porušenie chránených práv osobnosti žalobkyne, a je jedno, či žalovaný konal vedome alebo nevedome, zavinene, či nezavinene a účelovo. Nepožaduje sa

ani vyvolanie následkov, postačuje, aby neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať ohrozenie. Konanie žalovaného skutočne dosiahlo takú intenzitu, že bolo spôsobilé znížiť občiansku česť a dobrú povesť žalobkyne nielen v rodine, ale aj v pracovnej sfére žalobkyne, pretože v jej prípade nejde o celkom neznámu osobu, lebo pôsobí ako advokátka. Obranu žalovaného, že nechodil po uliciach, nikomu nič nerozprával na žalobkyňu, považoval súd za nedostatočnú, keďže svojimi písomnými vyjadreniami sa vyslovoval o žalobkyni, a to nielen v okruhu strán sporu, ale v písomnej forme ich zaslal súdu, rovnako tak riaditeľovi ÚPSVaR, opakovane, cielene, premyslene, s úmyslom žalobkyni uškodiť. Žalobkyňa nemá za danej situácie inú možnosť, aby dostatočne očistila svoju dobrú povesť. Preto uloženie povinnosti žalovanému písomne sa jej ospravedlniť bude postačujúce na to, aby si dostatočne uvedomil dopad svojho konania a v budúcnosti sa vyvaroval takýchto vyjadrení o žalobkyni.

5. Súd konštatoval, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala jednoznačne a bez pochybností, že jej dôstojnosť a vážnosť v rodine a v pracovnej oblasti, bola znížená až v takej značnej miere, ako to vyžaduje ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka, aby jej mohla byť priznaná nemajetková ujma. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je samostatný právny prostriedok ochrany fyzickej osoby výnimočného charakteru v tom zmysle, že jeho použitie prichádza do úvahy len v tých kvalifikovaných prípadoch, keď - objektívne posudzované - došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, čo žalobkyňa nepreukázala. Zadosťučinenie v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. To je jediná podmienka priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Závažnosť ujmy treba posudzovať aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, ktoré vznikli. Pritom však nie sú rozhodujúce subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba. Titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobkyňa požadovala zaplatenie sumy 10.000 eur, túto sumu jej však súd žalobkyni nepriznal, keďže nepreukázala, že by došlo k zníženiu jej dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Písomné ospravedlnenie je v tomto prípade postačujúce a žalovaný bude niesť zodpovednosť za svoje konanie ospravedlnením sa.

6. Proti tomuto rozsudku podala voči zamietajúcemu výroku, týkajúceho sa priznania nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur a voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutej časti rozsudku. Nie je podľa nej zrejmé, akými úvahami sa súd riadil pri posudzovaní miery zásahu a dopadu na jej dôstojnosť a vážnosť. V súvislosti s riadnym odôvodnením súdneho rozhodnutia poukázala na judikatúru EŠLP a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Vytkla, že súd neskúmal vzťah medzi mierou ujmy na hodnotách ľudskej dôstojnosti a potrebe finančného vyjadrenia, a ani sa s ním v odôvodnení náležite nevysporiadal. Úvaha súdu, či došlo k splneniu podmienok na priznanie nemajetkovej ujmy, bola až príliš voľná. Súd síce konštatoval, že v jej prípade nejde o bežnú osobu, ale ide o advokátku, no tento fakt v rámci posudzovania splnenia podmienok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vôbec nezohľadnil. Terčom útokov žalovaného bolo práve jej profesionálne pôsobenie ako advokátky. Ako to konštatoval súd prvej inštancie, žalovaný to robil cielene, s úmyslom pošpiniť jej meno predovšetkým vo sfére profesionálneho pôsobenia (na súde, na ÚPSVaR Nitra, v Slovenskej advokátskej komore). Za stavu, že ju žalovaný označuje za osobu s kriminálnym myslením, ktorá celé roky podvádzala a okráda Slovenskú advokátsku komoru, pričom bezúhonnosť a dobrá povesť advokáta patria medzi základné predpoklady výkonu tohto povolania, je žaloba o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur len symbolickou čiastkou. Nie je zrejmé, ako súd posúdil závažnosť a skutočný dopad útokov na jej osobu v jej profesionálnom či občianskom ponímaní v očiach kolegov advokátov, sudcov, pracovníkov ÚPSVaR Nitra a vedenia Slovenskej advokátskej komory.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie v zákonnej lehote aj žalovaný, ktorý napadol vyhovujúcu časť rozsudku. Navrhol rozsudok v tejto časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na overenie pravdivosti všetkých jeho tvrdení uvádzaných v listoch. Nerozumie povinnosti ospravedlniť sa, pretože rozsah a rozmer jeho podaní nie je ničím oproti závažnosti toho, čo napísal. Usvedčenie právnik z podlostí a lží pred súdom by nemalo byť chápané ako netaktnosť, ale ako záslužný čin. Všetko, čo

napísal, sa zakladá na pravde. Nie je zrejmé, akými úvahami sa súd riadil, keď nadobudol presvedčenie, že sa má ospravedlniť za hodnotiace úsudky a vysvetlenia, ktoré sú z jeho pohľadu možno drsnejšie, než býva zvykom, ale sú pravdivé a vecne preukázané a najmä sú súčasťou nutnej obrany pred súdom. K listu adresovanému Mgr. Ivaničkovi uviedol, že išlo o sťažnosť na Mgr. Budayovú, ktorá sa nedala napísať bez zmienky na matku dieťaťa a jej správanie. Adresátom listu bola v prvom rade úradná inštitúcia ÚPSVaR a nie W. R.. Žalobkyňa a jej právna zástupkyňa podali lživé návrhy, on súdu nič neadresoval, len odpovedal a bránil sa. Možno hlučnejšie, než očakávali, možno odvážnejšie, než predpokladali, ale určite nie zbabelo, podlo a hanebne. Nešlo mu o urážanie protistrany. Žalobkyňa produkuje klamstvá, keď tvrdí, že na pojednávaní ju zle vnímali sudcovia, klienti i zamestnanci. On nikoho neškandalizuje, klamár je klamárom a zlodej zlodejom. Žalobkyňa a jej právna zástupkyňa sú ľudia s kriminálnym myslením. Jeho hodnotiaci úsudok vychádzajúci z vlastného poznania, nemôže byť predsa urážkou. On si je vedomý, že jeho listy boli napísané ostrým perom. To, že žalobkyňa sa hanbí a že ním opísané skutočnosti pociťuje veľmi zle, je normálnou fyziologickou reakciou. Súd mu uložil povinnosť ospravedlniť sa, ale neuviedol, na základe akých dôkazov má jeho konanie za preukázané a ani na základe akých úvah dospel k takému záveru. Odôvodnenie je nekonkrétne, nepreskúmateľné a založené na ľubovôli súdu.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že odvolaniu chýba akákoľvek vecná a právna argumentácia. Je to ukážka útokov, lží, poloprávdy a klamstiev. V listoch uráža nielen JUDr. Evu Hlaváčovú, ale aj ju, na čo si už zrejme účelovo nespomína. V liste, ktorý adresoval R. R. napísal, že „mala zdefraudovať konkurzný účet, že psychicky šikanuje a vydiera syna I.“. Obrana žalovaného spočívala výhradne na ďalšom invektívnom napádaní jej osoby a tvrdení, že všetko, čo napísal a povedal, je pravda a na tom trvá. Jeho vyjadrenia prekračujú čiaru akceptovateľnosti a sú spôsobilé privodiť jej ujmu na cti a dôstojnosti nielen v občianskom, ale aj v profesionálnom živote.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1. júla 2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené a že odvolanie žalovaného je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až VIII. podľa § 388 CSP zmenil a žalobu v tejto časti zamietol a v zamietajúcom IX. výroku, týkajúcom sa nepriznania nemajetkovej ujmy 10.000 eur, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo veci postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1, 2 prvej vety CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 02.06.2015 domáha ospravedlnenia za listy, ktoré písal žalovaný ako účastník konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 11P/196/2014, ako aj určenia, že výroky uvedené v listoch sú nepravdivé a účelové. Zároveň požadovala náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000 eur. Predmetom odvolania sú vyhovujúce výroky rozsudku, ktoré boli napadnuté odvolaním žalovaného, a tiež zamietajúci výrok, týkajúci sa náhrady nemajetkovej ujmy, napadnutý odvolaním žalobkyne. Výrok, ktorým súd zamietol žalobu o určenie nepravdivosti a účelovosti tvrdení, nadobudol z dôvodu absencie odvolania žalobkyne v tejto časti právoplatnosť a nie je predmetom odvolacieho konania.

11. Žalobkyňa oprela svoju žalobu o ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Každá fyzická osoba má právo na ochranu osobnosti v prípade, ak dôjde k neoprávnenému zásahu, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene alebo vedome, či nevedome. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Ochrana sa poskytuje proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. K porušeniu práva na česť môže prísť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačného charakteru, ale tiež zverejnením neprípustných hodnotiacich úsudkov o určitej osobe. Pokiaľ sú v kritike určitých javov alebo osoby použité výrazy, ktorých miera expresivity je v

značnom nepomere k cieľu kritiky, a vyplýva z nich úmysel kritizovanú osobu znevážiť či uraziť, ide o kritiku neprimeranú, ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Ak teda kritika vybočí z medzí jej prípustnosti, ide o exces, ktorý predstavuje neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby so všetkými s tým spojenými následky občianskoprávnej zodpovednosti osoby, ktorá sa takéhoto zásahu dopustila. V prípade vyjadrení účastníkov konania, resp. strán sporu, pred súdom platí všeobecná zásada, že výpoveď, stanovisko účastníka (svedka a pod.) v konaní (či už občianskoprávnom či trestnom), je posudzovaná ako výkon stanovenej povinnosti, resp. práva, a je tak krytá touto zákonnou licenciou. Pokiaľ pri nej príde k zásahu do osobnostných práv druhej fyzickej osoby, nie je hodnotená ako zásah neoprávnený, s výnimkou prípadov, kedy sa ten, kto výpoveď pred súdom urobil, dopustí prípadného excesu. V tomto smere zaujal obdobné stanovisko napríklad aj Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. 30Cdo/1404/2006, a to na podklade obdobnej právnej úpravy, aká platí v Slovenskej republike.

12. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k tomu, že nie je možné stotožniť sa s vyhovujúcimi výrokmi rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože na podklade skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov súd neurobil správny právny záver o tom, že žalovaný listami, ktoré adresoval ako účastník konania do spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/196/2014 a v jednom prípade riaditeľovi ÚPSVaR Nitra (keďže ÚPSVaR Nitra vystupoval v konaní ako kolízny opatrovník maloletého dieťaťa), neoprávnenne zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyne (v tom konaní matky maloletého dieťaťa), a to v obsahu žalobkyňou naformulovaného žalobného petitu ako celku. Je nepochybné, že žalovaný v listoch v priebehu súdneho konania vyjadroval svoj názor a hodnotiaci úsudok na žalobkyňu ako matku svojho dieťaťa v rámci konania, v ktorom sa preberali vzájomné rodinné vzťahy účastníkov konania. Je teda zrejmé, že jeho vyjadrenia bolo potrebné posudzovať v tomto kontexte, a nie ich kvalifikovať ako jednoznačné vybočenie z rámca jeho vyjadrenia, resp. výpovede účastníka konania. Z obsahlych listov, ktoré mali zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti žalobkyne a ktoré sú súčasťou žalobného petitu, nie je vôbec zrejmé, ktoré tvrdenia, výroky, jednotlivé vety či slová mali spôsobiť daný zásah. Z obsahu listov je totiž zjavný najmä hodnotiaci úsudok žalovaného na osobu žalobkyne, ktorý v rámci konania prezentoval v snahe presvedčiť súd o svojej pravde a podať súdu vysvetlenie, ako on matku dieťaťa vidí, a to miestami aj expresívnymi výrazmi. Pokiaľ žalobkyňu urazili konkrétne výroky, resp. slová vo vzťahu k jej osobe, potom v nadväznosti na to mala jasne formulovať aj svoj žalobný petít. V žalobe ich však uviedla nie jednotlivo, ale v spojení s ostatnými menej expresívnymi výrazmi, v rámci celých odsekov z toho - ktorého podania žalovaného. Zároveň pri nich ani nezodôvodnila, prečo je ten - ktorý konkrétny výraz vo vzťahu k nej urážlivý, a to v intenzite, akú má na mysli ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka, a zároveň s prihliadnutím na skutočnosť, že podania žalovaného nemali žiadnu publicitu a boli adresované len do súdneho konania. Súd sa tak mohol len domnievať, asi ktorým výrazom z celého textu sa mohla žalobkyňa cítiť dotknutá a do akej miery (napríklad žalovaným označeným údajom, že žalobkyňa klame).

13. Vyjadrenia v súdnom konaní, pokiaľ aj obsahujú také informácie, resp. expresívne výrazy, s ktorými sa druhá strana nestotožní, treba považovať za názor protistrany, ktorý táto prezentuje v konaní, v ktorom sa preberajú vzájomné rodinné vzťahy účastníkov, a preto ich vo všeobecnosti nemožno kvalifikovať ako vybočenie z rámca stanoviska či výpovede účastníka so všetkými z toho plynúcimi dôsledkami, s výnimkou že sa strana dopustila svojimi vyjadreniami prípadného excesu. Žalovaný tieto listy zasielal len súdu konajúcemu vo veci a jeden list aj kolíznemu opatrovníkovi ich maloletého dieťaťa (ÚPSVaR Nitra), s ich obsahom sa oboznámil len súd, kolízny opatrovník a žalobkyňa, ktorí boli účastníkmi konania; žalovaný teda uvedené listy nerozposielal na žiadne ďalšie inštitúcie. Súdy sa bežne v konaniach oboznamujú s rôznymi vyjadreniami a hodnotiacimi úsudkami strán v spore, ktoré nie vždy sú vecné, ktoré sú poznačené negatívnymi emóciami a pre súd a jeho rozhodnutie sú irelevantné a nadbytočné. Je zrejmé, že najmä v citlivých rodinných veciach, v ktorých sa upravujú práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, sa rodičia správajú emotívne a sú schopní použiť aj nepravdivé, či expresívne výrazy. Súdy k nim však musia pristupovať v súlade so zákonom a vyhodnocovať ich objektívne na základe vykonaných dôkazov, pričom podstatné pre rozhodnutie súdu by mali byť len vecné tvrdenia. Obsah listov, za ktoré požadovala žalobkyňa ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy, bol v tomto prípade koncipovaný veľmi obširne, pričom v spleti veľkého množstva údajov jednotlivých odsekov a viet vybraných z listov žalovaného vôbec nebolo zrejmé, ktoré konkrétne výroky a výrazy ju mali tak zasiahnuť, že to vyvolalo potrebu uplatniť právo na ochranu osobnosti súdnou žalobou. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z komplexného petitu žaloby, ktorý nie je možné meniť a vyberať z neho len expresívnejšie výrazy, pričom to bola práve žalobkyňa, ktorá ako dominus litis určila, čo je predmetom sporu a čoho sa

žalobou domáha. Pokiaľ požadovala, aby sa jej žalovaný ospravedlnil za taký veľký rozsah obsahu jeho podaní v rámci súdneho konania, kde sa expresívne výrazy strácali v inak primeranom ostatnom texte vyjadrení, tak odvolací súd musel konštatovať, že takto formulovanému žalobnému petitu nebolo možné vyhovieť. Vybrané odseky (úryvky) listov žalovaného ako také nemohli spôsobiť neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne.

14. Odvolací súd z právneho hľadiska urobil záver, že obsah písomných vyjadrení žalovaného síce obsahoval aj expresívnejšie výrazy, avšak tieto vyjadrenia ako celok nevybočovali z bežnej komunikácie účastníka so súdom, preto ospravedlnenie v rozsahu požadujúcom žalobkyňou bolo nedôvodné. Niektoré slovné spojenia alebo výrazy sa žalobkyne mohli dotknúť, no keďže do žalobného petitu pojala aj ostatný text s úplne prijateľným obsahom, nebolo zo strany súdu dôvodné, aby ich namiesto žalobkyne „vybral“ zo žalobného textu a jednotlivito tak posudzoval zásah do jej osobnostných práv. Súd viazaný žalobným petitom si nemôže z obsahu listov vyberať na základe domniek, ktoré konkrétne výroky mohli žalobkyňu zasiahnuť a spôsobiť jej tak ujmu na jej osobnostných právach, a ak áno, tak na ktorých (či išlo o zásah do jej občianskej cti, dôstojnosti, súkromia, a podobne). Žalobkyňa až v odvolaní špecifikovala, ktoré konkrétne výroky sa jej dotkli, čo však už v tomto štádiu konania nebolo prípustné. Išlo napríklad o výroky „že mala zdefraudovať konkurzný účet, že psychicky šikanuje a vydiera syna I., že je človekom s kriminálnym myslením“. Tieto výroky mala konkretizovať už pri podaní žaloby pred súdom prvej inštancie a mala jasne uviesť, za ktoré výroky, ktorými ju žalovaný podľa nej označil expresívne, sa jej má ospravedlniť. Súd by sa následne týmito výroky zaoberal a posúdil by, či sa žalobca v rámci jeho písomného vyjadrenia vo veci dopustil prípadného excesu vo vzťahu k ochrane osobnosti. Odvolací súd teda vychádzal z obsahu podanej žaloby a z výrokov listov žalovaného v takom znení, ako ich samotná žalobkyňa naformulovala. Vo všeobecnosti žalobca ako strana v súdnom procese podávajúci žalobu sám určuje jej obsah, sám tvorí žalobný návrh a navrhuje vykonanie konkrétnych dôkazov. Nebolo preto v právomoci súdu vyberať len jednotlivé výroky, ktoré podľa jeho úsudku mohli spôsobiť zásah do osobnostných práv žalobkyne a v týchto žalobe vyhovieť, (resp. nevyhovieť, podľa výsledkov vykonaného dokazovania), ale súd musel celú žalobu už z vyššie uvedených dôvodov viazaný žalobným návrhom posúdiť ako neopodstatnenú. V nadväznosti na tento právny záver odvolací súd potom vyhodnotil aj uplatnený nárok žalobkyne na priznanie nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako nedôvodný, a preto rozhodnutie v zamietajúcej časti, týkajúcej sa nemajetkovej ujmy ako vecne správne potvrdil.

15. Keďže odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil, táto skutočnosť sa musela prejavíť aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania. Náhrada trov podľa § 255 ods. 1 CSP patrí tej strane, ktorá bola v konaní plne úspešná, t. j. v tomto prípade žalovanému. Odvolací súd mu s ohľadom na to v súlade s ustanovením § 396 ods. 2, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP voči žalobkyňi priznal v plnom rozsahu náhradu trov, ktoré mu vznikli pred súdom prvej inštancie a tiež v odvolacom konaní. O výške trov rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).